

Jag har läst

The Greatest Hoax

- How The Global Warming Conspiracy Threatens Your Future

Av U.S. Senator James Inhofe

(2012)

Pia Hellertz – mars 2015

En klimatforskare avslutade sin bok¹ med bland annat följande ord:

Så länge vi fortsätter att välja *vetenskapliga analfabeter* som James Inhofe, som tror att den globala uppvärmningen är en bluff, kommer vi att avskräckas från att delta i en intelligent debatt på politisk nivå.

Jag blev naturligtvis nyfiken på denne ”vetenskaplige analfabet” och köpte boken. Jag hade börjat bli övertygad om att teorin om den av människan skapade globala uppvärmningen, *AGW-teorin (anthropogenic global warming)* bygger på en svag vetenskaplig grund och ville veta vad en ”vetenskaplig analfabet” hade att säga i frågan. Kunde han övertyga mig om att min övertygelse var fel, att jag var inne på fel spår?

James Inhofe visade sig vara en amerikansk republikansk senator, som redan i början på 2000-talet varnat amerikanska senaten och alla som ville lyssna för de destruktiva konsekvenserna av AGW-teorin. Inhofe är ingen forskare, han är politiker. Men han har förmåga att läsa, analysera och dra slutsatser, och det var det han gjort under en längre tid och kommit fram till slutsatsen att något skrämmande var på gång.

Václav Klaus som var tjeckisk president under åren 2003-2013 konstaterar efter att ha läst Inhofes bok:

”Den globala uppvärmningsreligionen är ett aggressivt försök att använda klimatet för att förtrycka vår frihet och försvaga vårt välstånd. Inhofes bok är ett viktigt bidrag i kampen mot den totalt felaktiga doktrinen, vilken inte har någon vederhäftig förankring i klimatologisk vetenskap, men handlar om makt i händerna på aktivister som inte är politiskt valda. Senator Inhofe är i det här avseendet en av världens mest inflytelserika röster.”²

---

¹ Kerry Emmanuel (2012) *What We Know About Climate Change*, min artikel om boken finns på http://www.piahellertz.com/What_We_Know_About_Climate_Change.pdf

² Citatet finns på allra första sidan i boken, under *Endorsements*

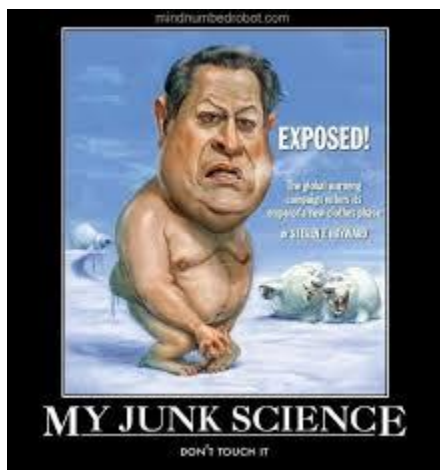
En intressant fråga blir då: kan en vetenskaplig analfabet bli en av världens mest inflytelserika röster? Jag blir naturligtvis nyfiken.

Al Gore

En av världens mest inflytelserika röster när det gäller klimatdebatten är ju också f.d. vice presidenten *Al Gore*. Inhofe skriver: ”Tyck inte synd om Al Gore!” Inhofe hävdar genom hela boken att AGW-teorin och Al Gore egentligen är avslöjad och han använder nästan 300 sidor för att berätta om hur det gick till.

Bland annat berättar han ingående om *Climategate*, den skandal som blev konsekvensen av att flera tusen läckta e-postmeddelanden mellan framstående klimatforskare avslöjade lögnar och manipulering av klimatdata hos IPCC, FN:s klimatpanel (se nedan). Al Gore, som var på väg att bli den första klimatmiljardären, och som i skrivande stund till och med verkar vara mångmiljardär i dollar, fick en hel del att göra med att skyla över skandalen.

Många sidor i boken handlar om Al Gore och hans kampanjande. Inhofe har publicerat en bild i boken som vid sökningar på internet visar sig ha blivit mycket använd. Det är Al Gore i ett snöigt landskap med hånskrattande isbjörnar. Den var bland annat publicerad i *The Weekly Standard* den 15 mars 2010. Al Gore är verkligen avbildad på många extrema sätt. Ibland som en löjeväckande figur eller som en Kristusgestalt beroende på vem som avbildar honom.

Men Al Gore har vänner, bland annat president *Barack Obama*, så han verkar klara stormen, även om internet är fullt av hån och kritik. Men det är lika mycket stöd för hans arbete. Han har talets gåva och verkar ha hård hud. Han kallar bland annat de som är skeptiska till AGW-teorin för den ”kriminella generationen” (s.vii). Eftersom det ligger enorma pengar i verksamheten, så har han starkt stöd från dem som tjänar pengar på den globala uppvärmningen. En

av dessa lysande skattekistor är handeln med *utsläppsrätter*. Men innan jag går in på dem vill jag nämna filmen, som gjort succé världen över.

Filmen *An Inconvenient Truth, En obekväm sanning*, gjordes år 2006 och har verkligen blivit en enorm kassasuccé, förutom att den vann en Oscar för bästa dokumentär år 2007. Jag vet inte hur det är i Sverige, men i USA har den visats för alla skolbarn, berättar Inhofe. Det berättas om barn som blir skrämnda och fått svårt att sova efter att ha sett filmen och hört Al Gores ”domedagspredikan”.

Inhofe berättar att han sett minst tjugo vetenskapliga fel i filmen³, så han var klar över att filmen inte vilade på vetenskaplig grund utan på det politiska budskapet om global uppvärmning och att forskare var eniga. Inhofe citerar klimatforskaren, atmosfärfysikern *Richard Lindzen* från det ansedda MIT, Massachusetts Institute of Technology:

En allmän egenskap hos Mr. Gores tillvägagångssätt är att genomgående bortse från att jorden och dess klimat är dynamiska: de förändras alltid även utan någon extern påverkan. Att behandla all förändring som något att frukta är illa nog: att dessutom göra så för att utnyttja rädslan är mycket värre (s.55, min övers.).

Professor Ingemar Nordin berättar att Al Gore grundade sin kampanjorganisation *Climate Reality Project* år 2006.⁴ År 2007 kom hans film. År 2009 stod organisationen på sin höjdpunkt med mer än 300 anställda och 40 kontor runt om i USA. Man spenderade \$28 miljoner på annonsering och promotion, och betalade ut \$200,000 på att lobba för cap and trade (se nedan) i Washington. Idag finns det bara lite drygt 30 anställda, och alla landsortskontor har stängts ned. Istället för att man tidigare lade miljontals dollar på annonsering så handlar det idag om några tusen. De \$87.4 miljoner dollar man fick in i donationspengar 2008 hade krympt till \$17.6 miljoner år 2011.

Cap and Trade

Cap and trade är ett centralt begrepp i klimatförhandlingarna. Det finns ingen bra översättning på svenska, men innebär att ett tak sätts för hur mycket utsläpp som får göras, av företag och av länder, och det är tillåtet att handla med utsläppsrätter under detta tak. Så det företag eller det land som inte gjort av med sina tillåtna utsläppsrätter kan sälja dessa till dem som behöver. Utsläppsrätterna

---

³ Detta går även författaren Brian Sussman in på i boken *Climategate – A Veteran Meteorologist Exposes The Global Warming Scam* (2010)

⁴ *Al Gores klimatrörelse smälter snabbare än polarisen*, Klimatupplysningen, <http://www.klimatupplysningen.se/2013/09/08/al-gores-klimatrörelse-smalter-snabbare-an-polarisen/>

utfärdas av staten⁵

Det handlar således om att begränsa och bedriva handel med utsläppsrätter. Inhofe berättar att det sitter politiker och tjänstemän ”som arbetar övertid” med att dölja de verkliga kostnaderna omkring denna handel eftersom de vet att det amerikanska folket aldrig skulle gå med på det. Enligt Inhofe skulle det innebära avsevärt ökade skatter, avsevärt högre energikostnader, tusentals förlorade arbetstillfällen och en dyster ekonomisk situation. Och det värsta av allt enligt Inhofe är att USA skulle bli ett mycket mindre fritt land eftersom kontrollen av enskilda individer och företag skulle öka dramatiskt.

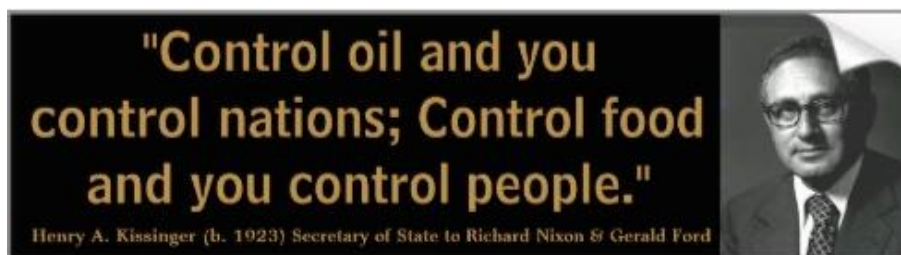
Jag kanske ska säga att Inhofe är republikan. De som driver teorin om global uppvärmning i USA är i huvudsak demokraterna och miljöaktivisterna. Eftersom jag själv sannolikt skulle räkna mig som demokrat om jag bodde i USA och dessutom varit miljöaktivist i flera decennier, så är grundsynen något svårsmält, men jag bestämmer mig för att läsa med öppna ögon och ett tolerant sinne. Även konservativa kan ju ha rätt ibland intalar jag mig själv.

Att kontrollera människorna

Inhofe avslutar första kapitlet med att konstatera att debatten om global uppvärmning aldrig handlade om att rädda världen utan det handlar om att kontrollera livet för varenda amerikan. En känd AGW-skeptiker, *Richard Lindzen* formulerar det så här:

Att kontrollera kolet (”carbon”) är en byråkrats dröm. Om du kontrollerar kolet, kontrollerar du livet (s.12, min övers.)

Jag får associationer till ett annat citat, denna gång av Henry Kissinger:

Den farligaste mannen på planeten

Inhofe skulle delta i en IPCC-konferens i Italien år 2003. Han fann då en affisch med texten WANTED med hans ansikte på och med texten ”Den farligaste mannen på planeten” (s.13). Om man Googlar på rubriken så ser jag att han

⁵ *Handelssystem och projektbaserade mekanismer*, Cape and trade modellen, kapitel 9.1.1. sid. 115 <http://www.regeringen.se/content/1/c4/23/36/6871df09.pdf>

tävlar om rollen med Julian Assange, Putin, Saddam Hussein m.fl. Inhofe började undra hur långt miljöaktivisterna, eller den gröna rörelsen som han uttryckte det, var beredda att gå för att hindra honom att få framföra sina åsikter. Han brukade säga att om man inte har vetenskapen på sin sida, om man inte har det logiska tänkandet på sin sida, och om man inte har sanningen på sin sida, då tillgriper man attacker. Inhofe konstaterade att flera av hans kollegor blev rädda och tystnade eller till och med bytte sida i debatten. Hur orkar en ensam man med allt motstånd, allt hot och hån som han drabbades av?

Jag kan mycket väl tänka mig att han av många AGW-anhängare upplevts som "a pain in the ass". Han berättar bland annat att han utmanade berömdheter som exempelvis *John Travolta*, *Leonardo DiCaprio* och *Madonna* att de under *Earth Day* år 2007 skulle reducera energin i sina bostäder (s.84). Han hade tidigare utmanat Al Gore, som vägrat. Al Gore lever i minst tre gigantiska lyxbostäder som drar enormt med energi. Naturligtvis fick Inhofe pressutrymme.

Han upprepar flera gånger i boken att han har tjugo barn och barnbarn och han skulle inte kunna se dem i ögonen om han lät sig tystas. Han var och är absolut övertygad om att teorin om den människoskapade globala uppvärmningen som ett resultat av ökade koldioxidutsläpp är en fruktansvärd lögn.

Själv drivs jag av Mikael Wiehes ord i sången *Valet*:

Vakna upp! Börja se dej omkring! Fatta mod!
Så du kan säg' till dina ungar när dom frågar dej,
att du var en av dom som stod emot.

Ordförande för the Environment and Public Works Committee

Inhofe konstaterar att den kommitté han blivit vald till ordförande för år 2003 nog inte anade vad som väntade dem. Nu fick han en plattform. Nu fick han möjlighet att låta tystade röster bli hörda, framförallt vetenskapssamhällets röster. Han insåg samtidigt att han hade fått ett oerhört ansvar eftersom kommittén hade ansvar för frågan om global uppvärmning. Han formulerade tre principer som skulle styra arbetet: 1) det skulle vila på objektiv vetenskap, 2) det

skulle ta i beaktande kostnaderna för företag och konsumenter och 3) byråkratin skulle vara en tjänare för folket inte en härskare. Han menar att utan dessa principer skulle det inte vara möjligt att fatta effektiva politiska beslut.

Kyotoprotokollet

På 1990-talet började hysterin omkring den globala uppvärmningen. Det var dags för åtgärder. Kyotoprotokollet är en internationell överenskommelse, som slöts den 11 december 1997 i Kyoto i Japan. Det innebar att medlemsländerna nu skulle minska sina utsläpp med vissa kvoter. USA:s kongress ratificerade inte avtalet under president *Bill Clintons* period, som varade fram till 2001, men enligt Inhofe undertecknade dåvarande vice presidenten Al Gore avtalet den 12 november 1998, men föredrog det aldrig för senaten. Senaten hade redan signalerat de inte skulle ratificera avtalet av två skäl, dels eftersom det skulle innebära allvarliga ekonomiska konsekvenser för landet och dels eftersom utvecklingsländerna inte förväntades delta.

Inhofe konstaterar att Kyotoavtalet inte hade någonting att göra med att rädda planeten. Det var enbart ett politiskt beslut. Det blev tydligt bland annat när Ryssland undertecknade avtalet endast på grund av att man ville ingå i WTO, World Trade Organization. Världshandelsorganisationen är en internationell organisation skapad med syfte att övervaka och liberalisera internationell handel. Inhofe träffade den ryske delegaten som sa: "Naturligtvis ska vi underteckna Kyotoavtalet, även om vi inte tror på global uppvärmning, men vi får så rikligt med finansiering från FN och rika länder så vi skulle vara dumma om vi inte gjorde det" (s.19, min övers.).

Inhofe berättar att den svenske statsministern *Göran Persson* uttryckligen betonade att det var viktigt att underteckna Kyotoavtalet. Den franske presidenten *Jacques Chirac* förklarade i Haag år 2000 att Kyoto representerar den första komponenten i en tillförlitlig global styrelseform. Inhofe berättar också att *Margot Wallström*, som då var EUs miljökommissionär, avslöjade Kyotoavtalets sanna motiv. Hon menade att Kyoto handlar om "ekonomi, om att skapa lika villkor för de stora branscherna i hela världen" (s.19). Chiracs och Wallströms kommentarer klargjorde för Inhofe vad det hela handlade om, skriver han. Kyoto representerade dels ett försök av "vissa element" inom det internationella samfundet att hålla tillbaka USAs intressen och dels var Kyoto ett ekonomiskt vapen som skapats för att underminera den globala konkurrenskraften och den ekonomiska överlägsenheten hos USA, "en socialistisk intrig", enligt Inhofe (s.19). Det är en republikans tolkning.

Blir det varmare eller blir det kallare?

Inhofe är inte ensam om att ställa sig frågande till vad som *egentligen* är på gång. Han nämner 70-talets larm om att det var en global nerkylning på gång, en kommande istid. Jag minns själv den debatten. Vi hade lyssnat på klimatforskaren *Göran Windelius* som hävdade att det sannolikt var en nerkylning på gång på grund av solens och de övriga planeternas rörelser i förhållande till jorden med mera.⁶ Ungefär samma argument framförs fortfarande av AGW-skeptiker. Men inte många år senare började ”alarmisterna” istället prata om en global uppvärmning.

Inhofe gör en kort historieberedning (s.24). Sen år 1895 har ”alarmisterna” bytt ståndpunkter, mellan global nerkylning och att skrämman för uppvärmning under fyra separata och ibland överlappande perioder. Från 1895 till 1930-talet torgförde media en kommande istid och dessutom att världen gick mot sitt slut. Från sena 1920-talet till 1960-talet varnade man för den globala uppvärmningen – och även denna gång skulle världen gå mot sin undergång. Efter andra världskriget på 1940-talet fram till 1975 blev klimatet svalare trots att industrialiseringen med de ökade utsläppen då var intensiva (s.28). Från 1950-talet till 1970-talet larmades det för en kommande istid – och världen var åter på väg mot sitt slut. Det senaste apokalyptiska hotet handlar åter om den globala uppvärmningen och åter igen är vi på väg mot undergången. Vi verkar glömma snabbt eller också är vi skrämmande lättpåverkade.

Jag tycker att den viktiga frågan verkar vara – vilket scenario ska vi förbereda oss för? Klimatet har förändrats över miljoner år. Ibland är det kallt och ibland är det varmt. Är det kanske det vi ska anpassa oss för?

FN

Förenta Nationerna, FN, grundades 1945 för att främja internationellt samarbete. Inhofe menar att ”eliten” i FN inte är nöjda med att bara ha en roll som innebär att endast ha *inflytande* över den internationella arenan. De vill ha den totala *makten*. De vill ha kontroll över världens ekonomiska och politiska system och de vill ha möjlighet att beskatta välmående nationer och föra över resurserna till fattigare nationer. Vad är det i så fall för problem med det? Nog kan väl vi som är rika dela med oss? Men FN tror att de kan klara allt detta bättre än vad individuella nationer kan, menar Inhofe. Detta bäddar enligt min uppfattning för globalisering med alla de hot och negativa konsekvenser det kan föra med sig av förlorad nationell och individuell frihet, något som bland andra Hans-Peter Martin och Harald Schumann som skrivit boken ”*Globaliseringsfällan*”, varnar

---

⁶ "Ny 'mini-istid' eller 'växthus' på jorden?", min intervju med Göran Windelius, http://www.piahellertz.com/Goran_Windelius.pdf

för.⁷

Det mest alarmerande, menar Inhofe, är att detta görs under förevändningen att rädda miljön. Han menar att Kyotoprotokollet förkroppsligar många av de mål och prioriteringar som FN:s ”superelit” har satt upp. I ett Appendix på 14 sidor har Inhofe fördjupat sig i dokument som avslöjar FN:s intentioner och motiv och han betonar vikten av att FN:s verksamhet är öppen och transparent när det gäller allt de gör. Om den inte är det riskerar vi verkligen vår frihet och vårt välstånd, menar han.

”Klimatförnekare”

Liksom flera andra författare är Inhofe kritisk till att AGW-anhängarna kallar kritikerna för ”förnekare” och därmed skapar associationer till ”förintelseförnekare”. I ett kapitel går Inhofe igenom vilka angrepp han och hans likasinnade utsätts för, både från journalister, från politiska motståndare, från miljöaktivister och från allmänt okunniga och indoktrinerade medborgare. En överraskande grupp som attackerar är ”Hollywood”. Filmskaparna har gjort sig stora pengar på teman som handlar om klimatförändringar. Han ställer sig den relevanta frågan: Om förespråkarna för global uppvärmning var så trygga och säkra på att deras ståndpunkt vilade på fast mark när det gäller vetenskapliga fakta och att forskarna var så totalt eniga, som de påstår, varför var de då så aktiva med att försöka tysta honom och andra kritiker? Det är också en fråga jag ställer mig, om och om igen, när jag läser texterna.

Climategate

År 2009 kom som nämnts den värsta vetenskapliga skandalen i vår tid, enligt Inhofe, det som kommit att kallas *Climategate* (s.121). Hackare hade läckt mängder av e-mail som sänts mellan framstående klimatforskare vid klimatforskningsinstitutet *Climatic Research Unit, CRU*, vid University of East Anglia i Norfolk i Storbritannien. Här avslöjades att man manipulerat data från bristfälliga klimatmodeller för att de ska stämma med förutfattade slutsatser om uppvärmningsteorin och att man också verkar ha påverkat redaktörer för vetenskapliga tidskrifter att de inte skulle publicera arbeten av forskare som ifrågasatte den forskning som man ”enats om”.⁸

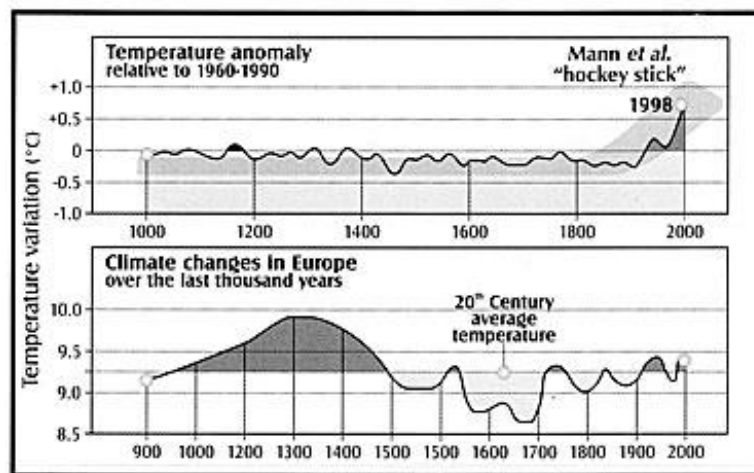
⁷ Hans-Peter Martin och Harald Schumann (1997) ”Globaliseringsfällan”, artikel finns på <http://www.piahellertz.com/Globaliseringsfallan.pdf>

⁸ En mycket intressant och nyanserad analys och diskussion om Climategate har gjorts av Roger Klang i artikeln *Climategate*, <https://regorgnalk.wordpress.com/tag/stephen-mcintyre-och-ross-mckitrick-professor-i-ekonomi-university-of-guelph-ledande-klimatskeptiker/>

CRU's forskning låg till grund för IPCC's, d.v.s. FN's klimatpanels slutsatser om att det förekom en global uppvärmning och att mänskliga aktiviteter låg bakom. Climategate ledde till att bilden av den eniga forskarkåren sprack, menar Inhofe.

Ett diagram som blev världskänt, framförallt genom Al Gores film, kom att kallas för "hockeyklubban" (s.124). Diagrammet kallas också för "Manns stick". Den skapades av professorerna *Michael Mann, Raymond Bradley* och *Malcolm Hughes* år 1998 och användes av IPCC i sin tredje klimatrapport år 2001. Det är den rapport som fått mest inflytande. Bland annat låg den till grund för EU's och medlemsländernas ratificering av Kyotoprotokollet. Diagrammet har dock blivit utsatt för ingående granskning och kritik. År 2003 publicerade dr *Stephen McIntyre*, som bland annat är statistiker, och dr *Ross McKittrick*, ekonomiprofessor, en artikel där de avslöjade bristerna i den forskning som legat till grund för "hockeyklubban" (s.34). Bland annat hade Mann och hans medförfattare slätat ut kurvorna i diagrammet så att medeltidens värme och lilla istidens kyla försvunnit från kurvan.

Bilden är hämtad från Naturvetarnas hemsida där Ingvar Fogstam diskuterar diagrammet. Fogstam menar att den undre kurvan är den korrekta.⁹

James Inhofe går noggrant igenom den forskning som presenterats och den kritik som framförts. I ett Appendix presenterar han också utdrag ur e-post-korrespondensen så att läsaren själv kan bilda sig en uppfattning. Jag har som vanlig medborgare utan bakgrundskunskaper inom området svårt att förstå hur forskarnas formuleringar kan bortförklaras och försvaras, när jag läser texterna. Trots det blev de i en senare utredning rentvådda från alla misstankar om fusk.

---

⁹ Ingvar Fogstam (2009-08-19) *IPCCs hockeyklubba – olycksfall i arbetet eller bedrägeri?* http://www.naturvetarna.se/naturvetarna_tycker/Debattinlagg/IPCCs-hockeyklubba--olycksfall-i-arbetet-eller-bedrageri-/

Naturligtvis kämpade forskarna också för sin vetenskapliga heder.

Så hände det igen. Den 22 november 2011, strax innan FN:s klimatkonferens i december i Durban i Sydafrika avslöjades ytterligare tusentals e-mail mellan samma forskare som skrev de tidigare (s.169).

Larry Bell beskriver skeendet i den intressanta artikeln *Climategate II: More Smoking Guns From The Global Warming Establishment*.¹⁰ Jag väljer ett utdrag ur e-posten som exempel:

Jag har fått höra att IPCC är högre än lagen om informationsfrihet (FOI). Ett sätt att skydda dig själv och alla som arbetar på AR5 (IPCC:s femte rapport, min anm.) vore att ta bort alla e-postmeddelanden i slutet av processen. Allt arbete som vi har gjort tidigare backas upp av forskningsbidrag och måste hållas väl dolt. Jag har tidigare diskuterat detta med huvudfinansiären (US Department of Energy) och de är glada över att inte behöva släppa ursprungliga data. (min övers.)

Det är *Phil Jones* som var ledande författare till ett nyckelkapitel i IPCC's fjärde rapport år 2007 som skrivit. *Myron Ebell*, direktör för *the Competitive Enterprise Institute's Center on Energy and Environment* skriver i samma artikel:

Om det fanns några tvivel kvar efter att ha läst de första Climategate-mejlerna, så klargör den nya omgången e-postmeddelanden som dök upp på nätet i dag [22 november 2011] att FN:s klimatpanel är en organiserad konspiration tillägnad att lura världen att tro att den globala uppvärmningen är en kris som kräver en drastisk reaktion. Flera av de nya e-postmeddelandena visar att de forskare som deltar i manipuleringen av IPCC rapporterna är mycket medvetna om att den energiransoneringspolitik som deras skräpvetenskap är tänkt att stödja, skulle kosta miljarder dollar.¹¹

Ekonomi och arbetstillfällen

Ett tema som återkommer om och om igen i Inhofes bok är de risker som följer med de förslag som AGW-förespråkarna kommer med. Han menar att kraven på nedskärning av koldioxid och handeln med utsläppsrätter, cap and trade, skulle komma att innebära att företagen, som inte har möjligheter att reducera sina utsläpp enligt reglerna, flyttar till länder där de inte skulle behöva oroa sig för detta. Tusentals arbetstillfällen skulle försvinna från USA. De ökade skatterna skulle belasta de ekonomiskt mest utsatta familjerna. Utvecklingen av sol- och

---

¹⁰ <http://www.forbes.com/sites/larrybell/2011/11/29/climategate-ii-more-smoking-guns-from-the-global-warming-establishment/>

¹¹ Se fotnot 10.

vindkraft verkar inte gå så bra. Företag som producerat solpaneler har gått i konkurs.

Energiresurser

Inhofe menar att Amerikas återvinningsbara naturresurser av naturgas, olja och kol är de största på jorden. Han menar att resurserna är mycket större än Saudiarabiens, Kinas och Kanadas tillsammans. Detta konstaterades i en rapport från kongressens forskningsenhet, *Congressional Research Service* år 2009 (s.163). Inhofe redogör för rapportens konstateranden när det gäller olja, naturgas och kol. Oljeskiffern räknas också som en energiresurs.

Författaren konstaterar att om Obamaadministrationen bara försvann så skulle man kunna ”rädda Amerika från den gröna agenda” som förstör arbetstillfällena, och därmed öka antalet arbeten och stärka den ekonomiska situationen.

Detta är slutsatser som jag inte kan bedöma, bara redovisa Inhofes ståndpunkt.

Inhofe undrar vad ”de vill hitta på härnäst” (s.171). Han funderar över om de tre frontansiktena, *Al Gore*, *Rajendra Pachauri* och *James Hansen* kommer att få fortsätta vara frontansikten. Rajendra Pachauri har varit ordförande för IPCC mellan åren 2002 och 2015. Officiellt fick han lämna posten på grund av anklagelser för sexuella trakasserier. De rykten som går är att det var ett mer värdigt sätt att lämna posten än att lämna på grund av att han skött ordförandearbetet på ett inkompetent sätt. James Hansen var mellan år 1981 och 2013 chef för NASAs *Goddard Institute for Space Studies*, som enligt Wikipedia är en del av Goddard Space Flight Center. Han är också professor på *Department of Earth and Environmental Sciences vid Columbia University* och är en välkänd ”alarmist”. Framtiden får utvisa vad ”de” kommer att hitta på härnäst!

Min forskning fortsätter...

En av många bilder på Google som synliggör kritiken mot Al Gore.

